

รายงานผลการประเมินโครงการส่งเสริมผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศด้านวิชาการ
โรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา
THE ASSESSMENT REPORT OF PROJECT TO PROMOTE STUDENTS TOWARDS
ACADEMIC EXCELLENCE OF CHOMSURANG UPATHAM SCHOOL
UNDER THE SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE PHRA NAKHON SI AYUTTHAYA

หนึ่งนิจ ปลื้มอารมย์
รองผู้อำนวยการโรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา

บทคัดย่อ

การประเมินโครงการในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินบริบทเพื่อพิจารณาความเป็นไปได้ ความเหมาะสมความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับเป้าหมายของโครงการ การประเมินปัจจัยเบื้องต้นเพื่อพิจารณาความเหมาะสมความพอเพียงของทรัพยากรที่ใช้ในการดำเนินโครงการ การประเมินประสิทธิภาพของกระบวนการดำเนินงานตามโครงการและเพื่อพิจารณาความพึงพอใจต่อผลผลิตที่เกิดขึ้นตามวัตถุประสงค์ของโครงการใช้รูปแบบการประเมินแบบชิปปี้ (CIPP Model) ของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam) กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย ผู้บริหาร ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 120 คน นักเรียนและผู้ปกครอง จำนวน 684 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 804 คน ได้มาโดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) การสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย (Simple random sampling) และการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินโครงการ ได้แก่ แบบประเมินโครงการ จำนวน 4 ฉบับ รวม 80 ข้อ เป็นแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการประเมินโครงการพบว่า 1) ด้านบริบทมีความเหมาะสมและความสอดคล้องระหว่าง วัตถุประสงค์ กับเป้าหมายของโครงการอยู่ในระดับมากที่สุด 2) ด้านปัจจัยเบื้องต้น มีความเหมาะสม ความพอเพียงของทรัพยากรที่จะใช้ในการดำเนินงานตามโครงการ อยู่ในระดับมาก 3) ด้านกระบวนการเป็นการประเมิน ประสิทธิภาพของกระบวนการ การดำเนินงานตามโครงการ ซึ่งมีความเหมาะสมในการดำเนินงานตามโครงการ อยู่ในระดับมาก และ 4) ด้านผลผลิต ความพึงพอใจต่อผลผลิตที่เกิดขึ้นตามวัตถุประสงค์ของโครงการ หรือ เป้าหมายของโครงการอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนี้ 4.1) ผลการดำเนินกิจกรรมตามโครงการส่งเสริมผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศด้านวิชาการ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด 4.2) คุณภาพการจัดกิจกรรมตามโครงการส่งเสริมผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศด้านวิชาการ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด 4.3) คุณภาพของผู้เรียนรายวิชาภาษาไทย วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี คณิตศาสตร์ ภาษาต่างประเทศ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด และ 4.4) ความพึงพอใจที่มีต่อการ ดำเนินโครงการส่งเสริมผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศด้านวิชาการ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ

ความเป็นเลิศด้านวิชาการ, ACADEMIC EXCELLENCE.

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยมีพัฒนาการในการจัดการศึกษามาอย่างต่อเนื่องจนนำไปสู่ความก้าวหน้าและความสำเร็จหลายด้าน แต่ยังมีช่องว่างหรือจุดอ่อนที่ต้องเร่งแก้ไขอยู่หลายเรื่อง โดยเฉพาะเมื่อต้องเผชิญกับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศ การแข่งขันทางเศรษฐกิจกับประเทศต่าง ๆ ในเวทีโลกและภัยคุกคามจากการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุการจัดการศึกษาของประเทศไทยจึงต้องเน้นการพัฒนาในเชิงคุณภาพให้สามารถสนองตอบความต้องการของกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว รวมถึงการพัฒนาคุณภาพคนให้สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ (Area Based) และความต้องการของตลาดแรงงานที่มีความซับซ้อนหลากหลายมากขึ้น ในช่วงปี พ.ศ. 2560-2561 ประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงด้านการศึกษาทั้งด้านกฎหมาย กลไกและนวัตกรรมการศึกษาหลายประการ อาทิ การยก (ร่าง) พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ การจัดตั้งกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา การประกาศใช้แผนการศึกษาแห่งชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) และมาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2561 (สถาบันวิจัยเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา, 2563) ประกอบกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 มีเป้าหมายในการพัฒนาประเทศมุ่งเตรียมความพร้อมและวางรากฐานในการยกระดับประเทศให้เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงยึด “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” มุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตและสุขภาวะที่ดีสำหรับคนไทยให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์มีวินัย ใฝ่รู้ มีความรู้ มีทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทัศนคติที่ดี รับผิดชอบต่อสังคม มีจริยธรรมและคุณธรรม สอดคล้องกับหลักการแผนพัฒนาการศึกษากระทรวงศึกษาธิการฉบับที่ 12 (สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2559 หน้า 4-5) โดยการพัฒนาประเทศไทยไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนให้เกิดขึ้นในอนาคตได้นั้นจะต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างทุนของประเทศที่มีอยู่ให้เข้มแข็งและมีพลังเพียงพอในการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนาทั้งในระยะกลางและระยะยาว โดยเฉพาะ “การพัฒนาคน” ให้มีการเตรียมความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงของโลกในศตวรรษที่ 21 ซึ่งมีสิ่งที่สำคัญที่สุด คือ ทักษะการเรียนรู้ซึ่งการพัฒนาคนให้มีทักษะการเรียนรู้และสามารถพัฒนาตนเองได้ ซึ่งมีความสอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2560-2579) โดยความท้าทายที่เป็นพลวัตของโลกศตวรรษที่ 21 ทั้งในส่วนที่เป็นแรงกดดันภายนอก ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงของบริบทเศรษฐกิจและสังคมโลก อันเนื่องจากการปฏิวัติดิจิทัล (Digital Revolution) การเปลี่ยนแปลงสู่อุตสาหกรรม 4.0 (The Fourth Industrial Revolution) การดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนขององค์การสหประชาชาติ 2573 (Sustainable Development Goals : SDGs 2030) ที่ประเทศไทยได้ให้สัตยาบัน รวมทั้งผลกระทบของการเป็นประชาคมอาเซียน และความต้องการกำลังคนที่มีทักษะในศตวรรษที่ 21 ประกอบกับแรงกดดันจากภายในประเทศจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่ส่งผลให้ประเทศเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ในอนาคตอันใกล้การติดกับดักประเทศที่มีรายได้

ปานกลาง ทศนคติความเชื่อ ค่านิยม วัฒนธรรม และพฤติกรรมของประชากรที่ปรับเปลี่ยนไปตามกระแสโลกาภิวัตน์ การเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศที่ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติถูกทำลายและเสื่อมโทรมอย่างรวดเร็ว รวมทั้งระบบการศึกษาที่ยังมีปัญหาหลายประการ นับตั้งแต่ปัญหาคุณภาพของคนไทยทุกช่วงวัย ปัญหาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาในทุกระดับ จุดอ่อนของระบบการศึกษาและการพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ เทคโนโลยีและการบริหารจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่ยังไม่เหมาะสม ขาดความคล่องตัวยังมีความเหลื่อมล้ำในด้านโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษา รวมทั้งปัญหาด้านคุณธรรม จริยธรรม และการขาดความตระหนักถึงความสำคัญของการมีวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต และการมีจิตสาธารณะของคนไทยส่วนใหญ่ ส่งผลกระทบต่อระบบการศึกษา ที่ต้องปรับเปลี่ยนให้สนองและรองรับความท้าทายดังกล่าว จึงมีความจำเป็นที่ประเทศไทยต้องปฏิรูปการศึกษา เพื่อให้ระบบการศึกษาเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนประเทศ ภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับใหม่ กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 (พ.ศ. 2560 – 2579) และกรอบทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) เพื่อให้สามารถนำพาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืนในอีก 20 ปีข้างหน้า (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560 หน้า ๙)

อย่างไรก็ตามสถานศึกษาถือได้ว่ามีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาทักษะและคุณภาพของคนเนื่องจากการดำเนินการในระดับสถานศึกษามีผลกระทบต่อพัฒนาศักยภาพผู้เรียนโดยตรง โดยกำหนดภารกิจของสถานศึกษาให้มีขอบข่ายมากยิ่งขึ้น โดยกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (ฉบับที่ 2) และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 หมวด 4 มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียน มีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองตามธรรมชาติ โดยมาตรา 30 ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนรวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา ตลอดจนมีการกระจายอำนาจการบริหารจากส่วนกลางไปยังสถานศึกษาเพื่อให้สถานศึกษามีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ มีอิสระความคล่องตัวในการตัดสินใจ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546 หน้า 32) โดยการบริหารงานวิชาการเป็นงานหลักถือเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารสถานศึกษา ซึ่งงานวิชาการ คือ กิจกรรมทุกชนิดทุกประเภทที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนและการบริหารสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้การดำเนินการเรียนการสอนเป็นไปอย่างราบรื่นเปรียบเสมือนเส้นเลือดใหญ่ไปเลี้ยงหัวใจ การบริหารวิชาการจึงเป็นกิจกรรมที่สำคัญที่สุด การที่สามารถทำให้งานวิชาการเกิดพลวัตรอยู่ตลอดเวลาส่งผลต่อประสิทธิภาพประสิทธิผลและคุณภาพของการศึกษาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน (ธีระ รุญเจริญ, 2553 หน้า 7) เช่นเดียวกับจันทรานี สงวนนาม (2553, หน้า 143) กล่าวว่า งานวิชาการเป็นหัวใจสำคัญของสถานศึกษาที่ผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ส่วนงานด้านอื่นๆ นั้น แม้จะมีความสำคัญเช่นเดียวกัน แต่เป็นเพียงส่วนส่งเสริมสนับสนุนให้งานวิชาการดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารจะต้องสนับสนุนให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การที่จะตรวจสอบว่าสถานศึกษาใด ผู้บริหารให้ความสำคัญต่องานวิชาการสามารถดูได้จากสถานศึกษามีขอบเขตของงานวิชาการอย่างชัดเจน ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์และ

แนวคิดใหม่ๆ ในการพัฒนางาน ครูมีความตระหนักและร่วมมือกันพัฒนางานวิชาการอย่างจริงจังและต่อเนื่อง โรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์ ได้มีการจัดการศึกษาโดยเตรียมผู้เรียนให้มีความพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต มีความพร้อมที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รองรับการออกสู่ตลาดแรงงานและการประกอบอาชีพในอนาคต โดยการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพและมาตรฐาน ตามวิสัยทัศน์ของโรงเรียนที่กำหนดไว้ คือ โรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์ เป็นองค์กรสมัยใหม่ พัฒนาผู้เรียนเป็นคนดีสู่สังคมไทย ก้าวไกลสู่สังคมโลก (โรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์, 2564 หน้า 2) และจากการที่โรงเรียนเข้าร่วมโครงการโรงเรียนมาตรฐานสากล ได้ใช้แนวทางของการพัฒนาของโรงเรียนมาตรฐานสากล พัฒนาการบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพ โดยใช้เป็นกลไกสำคัญในการผลักดันการพัฒนาโรงเรียน ซึ่งมีเป้าหมายสำคัญ คือ คุณภาพผู้เรียน การเรียนรู้ในโรงเรียนมาตรฐานสากล (World-Class Standard School) คือ การจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในฐานะพลเมืองของชาติ มีความเป็นพลเมืองโลก มีคุณลักษณะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ยกกระดับคุณภาพการจัดการเรียนการสอนด้านต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างผู้เรียนให้มีศักยภาพ ความเป็นเลิศทางวิชาการ มีความรู้พื้นฐานด้านภาษาไทย วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี คณิตศาสตร์ และภาษาต่างประเทศ มีผลการเรียนดีเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ สามารถศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น มีคุณลักษณะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้รับผิดชอบโครงการจึงมีความสนใจที่จะประเมินโครงการส่งเสริมผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศด้านวิชาการโรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา โดยใช้การประเมินตามรูปแบบการประเมินแบบโมเดลชิป (CIPP Model) มาเป็นกรอบแนวคิดในการดำเนินการวิจัย เพื่อทราบความก้าวหน้าของการดำเนินงานตามโครงการ และผลของการดำเนินงานตามโครงการดังกล่าว ซึ่งจะสามารถนำผลของการดำเนินงานตามโครงการไปปรับปรุงแก้ไขสำหรับในส่วนที่ยังไม่สมบูรณ์ เหมาะสม และเพื่อการพัฒนาในส่วนที่เหมาะสมให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้นต่อไป ส่งผลต่อการพัฒนาผู้เรียนและการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษาอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อประเมินโครงการส่งเสริมผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศด้านวิชาการ โรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา ผู้ประเมินประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมินแบบชิป (CIPP Model) ของสตฟเฟิลบีม (Stufflebeam) โดยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อประเมินบริบท การดำเนินประเมินโครงการส่งเสริมผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศด้านวิชาการโรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา
2. เพื่อประเมินปัจจัยเบื้องต้น การดำเนินโครงการส่งเสริมผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศด้านวิชาการโรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา

3. เพื่อประเมินประสิทธิภาพด้านกระบวนการ การดำเนินงานของโครงการส่งเสริมผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศด้านวิชาการ โรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา

4. เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ของโครงการส่งเสริมผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศด้านวิชาการ โรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา

ขอบเขตของการประเมินโครงการ

ขอบเขตด้านเนื้อหา ประเมินโครงการโดยใช้รูปแบบ CIPP MODEL

1. ประเมินบริบท (Context) โดยมุ่งประเมินความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ความสอดคล้องกับนโยบายความเหมาะสม ความต้องการจำเป็นของโรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์

2. ประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input) โดยมุ่งประเมินทรัพยากรในการประเมินโครงการ ได้แก่ บุคลากร คณะครูโรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์ ชุมชน ผู้ปกครอง งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และอาคารสถานที่

3. ประเมินกระบวนการ (Process) โดยมุ่งประเมินระหว่างดำเนินโครงการ ได้แก่ การวางแผนการดำเนินโครงการ การแบ่งหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินโครงการ ประเมินแต่ละกิจกรรมในโครงการ

4. ประเมินผลผลิตโครงการ (Product) โดยมุ่งประเมินผลที่เกิดกับนักเรียน เกี่ยวกับ

4.1 ผลการดำเนินกิจกรรมตามโครงการส่งเสริมผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศด้านวิชาการ โรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์

4.2 คุณภาพการจัดกิจกรรมตามโครงการส่งเสริมผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศด้านวิชาการ โรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์

4.3 คุณภาพของผู้เรียนด้าน ภาษาไทย คณิตศาสตร์ ภาษาต่างประเทศ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

4.4 ความพึงพอใจที่มีต่อการดำเนินโครงการส่งเสริมผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศด้านวิชาการ โรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สารสนเทศในการตัดสินใจ การปรับปรุง แก้ไข และการพัฒนาการดำเนินโครงการส่งเสริมผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศด้านวิชาการโรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา ตลอดจนเป็นแนวทางในการวางแผนการดำเนินการพัฒนาโครงการต่าง ๆ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง

2. แนวทางสำหรับผู้บริหาร เกี่ยวกับการดำเนินงานและการบริหารอย่างเป็นระบบมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ตลอดจนการพัฒนาโครงการให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา

3. การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างสถานศึกษา นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และผู้รับบริการ

4. ทราบผลการดำเนินงานโครงการส่งเสริมผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศด้านวิชาการโรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา

วิธีดำเนินงานโครงการ

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการประเมิน ได้แก่ ผู้บริหาร ประกอบด้วย ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ 4 ฝ่าย รวม 5 คน ครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ปฏิบัติหน้าที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนของโรงเรียน จอมสุรางค์อุปถัมภ์ ปีการศึกษา 2564 จำนวน 140 คน นักเรียนและผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 จำนวน 7,190 คน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 12 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการประเมิน ทั้งหมด 5 กลุ่ม จากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากผู้บริหารและคณะกรรมการสถานศึกษา การสุ่มประชากรด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) และการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified sampling) จากครู นักเรียนและผู้ปกครอง โดยใช้เทียบกับตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ เครจซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan. 1970 , pp. 607-610) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 804 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้สำหรับการประเมินเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ผู้ประเมิน นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นดำเนินตามขั้นตอนดังนี้ 1) ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน พิจารณาความเหมาะสมครอบคลุม สอดคล้องกับจุดประสงค์ของการสอบถาม 2) นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอของผู้ทรงคุณวุฒิ 3) นำผลการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมดมาตรวจสอบอีกครั้งโดยเลือกข้อที่มีค่า IOC ตั้งแต่ .50 ขึ้นไปและหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อค่าความเชื่อมั่น โดยนำไปทดลองใช้ กับ ผู้บริหาร ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และ คณะกรรมการสถานศึกษา โรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา ที่ไม่ใช่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน นำแบบประเมินที่มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อแล้ว ก็ดำเนินการหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ตามวิธีการของครอนบาค โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) หรือกำลังสองของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนผู้รับการทดสอบทั้งหมด ได้ค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม เท่ากับ .94

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ประเมินได้ดำเนินการแจกแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง และเก็บรวบรวมข้อมูลกลับมากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน ดำเนินการประชุมครูประจำชั้นชี้แจงให้มีความเข้าใจตรงกันในเรื่องของการตอบแบบสอบถามมอบแบบสอบถามให้กับครูประจำชั้นนำไปใช้กับนักเรียนที่อยู่ในความดูแล ตามจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งการใช้แบบสอบถามกับนักเรียนนี้จะมีการทดสอบซ้ำ 2 ครั้ง กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหาร ครู และ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ประเมินได้อธิบายถึงวัตถุประสงค์ของการประเมินโดยใช้แบบสอบถาม และความต้องการ

ของผู้ประเมินในที่ประชุมประจำเดือนของโรงเรียนแจกแบบสอบถามและขอรับคืนในวันเดียวกัน และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ปกครอง ผู้ประเมินอธิบายวัตถุประสงค์ของการประเมินโดยใช้แบบสอบถามกับผู้ปกครองนักเรียน ในวันที่มีการประชุมผู้ปกครองนักเรียนประจำปีการศึกษา 2564 ผ่านช่องทางออนไลน์ โดยส่งลิงค์แบบสอบถามพร้อมอธิบายขั้นตอนการตอบแบบสอบถามและวิธีการส่งแบบสอบถาม โดยบางส่วนไม่สามารถตอบแบบออนไลน์ได้ ผู้ประเมินส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์และเก็บคืนภายหลัง ได้รับแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์กลับมาจำนวน 800 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 99.50

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS การแปลความหมายข้อมูลโดยการนำค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาแปลความหมายตามเกณฑ์ที่กำหนด

สรุปผลการประเมินโครงการ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ดังนี้

1. ผลการประเมินด้านบริบทของ โครงการส่งเสริมผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศด้านวิชาการโรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา ในภาพรวมตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52, S.D. = .45$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 11 ข้อ และระดับมาก จำนวน 9 ข้อ โดยข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ วัตถุประสงค์ และเป้าหมายของโครงการสนองนโยบายของสถานศึกษาและมีความสอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเท่ากับ ($\bar{X} = 4.97, S.D. = .13$) และข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ระยะเวลาดำเนินการและวิธีดำเนินการมีความเหมาะสมสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้จริง อยู่ในระดับมาก มีค่าเท่ากับ ($\bar{X} = 3.95, S.D. = .32$)

2. ผลการประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้น เกี่ยวกับความเหมาะสม ความพอเพียงของทรัพยากรที่จะใช้ในการดำเนินโครงการ เช่น งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ เวลา บุคลากร เทคโนโลยี เป็นต้น วิเคราะห์จากแบบประเมินตามความคิดเห็นของผู้บริหาร คณะครู อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.37, S.D. = .33$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 11 ข้อ และค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก จำนวน 9 ข้อ โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษามีความสอดคล้องและเอื้อต่อการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ตามโครงการ มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ ($\bar{X} = 4.71, S.D. = .42$) โดยข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ บุคลากรมีความพร้อมสามารถปฏิบัติกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ ($\bar{X} = 3.92, S.D. = .31$) ตามลำดับ

3. ผลการประเมินด้านกระบวนการเกี่ยวกับความเหมาะสมของขั้นตอนการดำเนินงานตามโครงการ วิเคราะห์จากแบบประเมินตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24, S.D. = .36$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 8 ข้อ และ ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

จำนวน 12 ข้อ โดยข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด คือ มีการนำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนาการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ ($\bar{X} = 4.75, S.D. = .43$) ข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานตามโครงการมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ ($\bar{X} = 3.76, S.D. = .43$)

4. ผลการประเมินด้านผลผลิตเกี่ยวกับผลสำเร็จที่เกิดขึ้นตามวัตถุประสงค์ของโครงการ หรือเป้าหมายของโครงการ วิเคราะห์จากแบบประเมินตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน นักเรียน และผู้ปกครอง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53, S.D. = .41$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 15 ข้อ และค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 5 ข้อ โดยข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ตามโครงการเมื่อสิ้นสุดโครงการส่งเสริมผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศด้านวิชาการโรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยาโดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ ($\bar{X} = 4.99, S.D. = .07$) ส่วนข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การมีส่วนร่วมของหน่วยงานต่าง ๆ ที่ให้การสนับสนุนการจัดกิจกรรม ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเท่ากับ ($\bar{X} = 3.51, S.D. = .36$)

ความคิดเห็นด้านผลผลิต ความสำเร็จเกี่ยวกับผลการดำเนินกิจกรรมตามโครงการส่งเสริมผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศด้านวิชาการโรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด คุณภาพการจัดกิจกรรมตามโครงการส่งเสริมผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศด้านวิชาการ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด คุณภาพของผู้เรียนรายวิชาภาษาไทย วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี คณิตศาสตร์ ภาษาต่างประเทศ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด และความพึงพอใจที่มีต่อการดำเนินโครงการส่งเสริมผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศด้านวิชาการ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ ($\bar{X} = 4.68, S.D. = .46$), ($\bar{X} = 4.65, S.D. = .20$), ($\bar{X} = 4.52, S.D. = .28$), และ ($\bar{X} = 4.50, S.D. = .34$) ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากผลการประเมินโครงการส่งเสริมผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศด้านวิชาการโรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา ผู้ประเมินอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ การศึกษาผลการประเมินโครงการส่งเสริมผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศด้านวิชาการโรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา ในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน มีความสอดคล้องและความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากการดำเนินงานตามโครงการได้มีการประชุมชี้แจง บุคลากร ภายในสถานศึกษา และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อกำหนดกรอบกลยุทธ์ ในการพัฒนาสถานศึกษา โดยการยกระดับคุณภาพการศึกษา ซึ่งในการดำเนินงานตามกระบวนการ 4 ขั้นตอนของวงจรเดมมิ่ง คือ ขั้นตอนการวางแผน ขั้นปฏิบัติตามแผน ขั้นการตรวจสอบ ขั้นสรุปและแก้ไขข้อบกพร่อง เมื่อประเมินโครงการตามรูปแบบชิปปี้ (CIPP Model) ซึ่งประกอบด้วย การประเมินด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต ซึ่งส่งผลให้โครงการมีความเหมาะสมที่จะดำเนินงานต่อไป ทั้งนี้อาจเป็นเพราะหลักการสำคัญของโครงการ

ซึ่งเป็นมุมมองภาพในปัจจุบันสู่ภาพอนาคตเพื่อการเตรียมความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงของโลกในศตวรรษที่ 21 โดยสิ่งที่สำคัญที่สุด คือ การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ ซึ่งการพัฒนาคนให้มีทักษะการเรียนรู้และสามารถพัฒนาตนเองได้ก็จะเป็นปัจจัยสำคัญที่จะสามารถก้าวไปสู่ความเป็นพลวัตของโลกศตวรรษที่ 21 ซึ่งมีความสอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2560-2579) โดยสถานศึกษาถือได้ว่ามีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาทักษะและคุณภาพของคนเนื่องจากการดำเนินการในระดับสถานศึกษามีผลกระทบต่อการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนโดยตรง โดยกำหนดภารกิจของสถานศึกษาให้มีขอบเขตกว้างขึ้น โดยกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (ฉบับที่ 2) และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 หมวด 3 ระบบการจัดการศึกษา มาตรา 15 และยังกำหนดแนวทางการศึกษาในหมวด 4 มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียน มีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองตามธรรมชาติ โดยมาตรา 30 ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนรวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา ตลอดจนมีการกระจายอำนาจการบริหารจากส่วนกลางไปยังสถานศึกษาเพื่อให้สถานศึกษามีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ มีอิสระความคล่องตัวในการตัดสินใจ ตามหมวด 5 การบริหารและการจัดการศึกษา มาตรา 39 ให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา ทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป ไปยังคณะกรรมการและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546) อย่างไรก็ตามการบริหารงานวิชาการเป็นงานหลักถือเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารสถานศึกษา ซึ่งงานวิชาการคือ กิจกรรมทุกชนิดทุกประเภทที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนและการบริหารสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้การดำเนินการเรียนการสอนเป็นไปอย่างราบรื่นเปรียบเสมือนเส้นเลือดใหญ่ไปเลี้ยงหัวใจ การบริหารวิชาการจึงเป็นกิจกรรมที่สำคัญที่สุด การที่สามารถทำให้งานวิชาการเกิดพลวัตอยู่ตลอดเวลาส่งผลต่อประสิทธิภาพประสิทธิผลและคุณภาพของการศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน (ธีระ รุญเจริญ, 2553) เช่นเดียวกับจันทรานี สงวนนาม (2553) กล่าวว่า งานวิชาการเป็นหัวใจสำคัญของสถานศึกษาที่ผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ส่วนงานด้านอื่น ๆ นั้น แม้จะมีความสำคัญเช่นเดียวกัน แต่เป็นเพียงส่วนส่งเสริมสนับสนุนให้งานวิชาการดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารจะต้องสนับสนุนให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การที่จะตรวจสอบว่าสถานศึกษาใด ผู้บริหารให้ความสำคัญต่องานวิชาการสามารถดูได้จากสถานศึกษามีขอบเขตของงานวิชาการอย่างชัดเจน ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์และแนวคิดใหม่ๆ ในการพัฒนางาน ครูมีความตระหนักและร่วมมือกันพัฒนางานวิชาการอย่างจริงจังและต่อเนื่อง นำไปสู่การเป็นองค์กรคุณภาพส่งผลต่อการพัฒนาผู้เรียนอย่างยั่งยืนอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการประเมินไปใช้

การประเมินโครงการส่งเสริมผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศด้านวิชาการโรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา ควรมีการส่งเสริมในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ด้านบริหาร ผู้บริหารควรมีการส่งเสริมให้มีโครงการส่งเสริมผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศด้านวิชาการในสถานศึกษา ซึ่งสามารถใช้เป็นเครื่องมือสนับสนุนในการยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษาได้อีกแนวทางหนึ่งที่สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน โดยจัดให้มีบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสอดคล้องกับการดำเนินโครงการตลอดจนทันต่อการเปลี่ยนของสังคมยุคปัจจุบัน โดยคำนึงถึงระยะเวลาและวิธีดำเนินการให้มีความเหมาะสมสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้จริง

2. ด้านปัจจัยเบื้องต้น ผู้บริหารควรให้การสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยที่มีความเหมาะสมและเพียงพอ โดยประสานความร่วมมือกับองค์กรส่วนท้องถิ่น อาทิเช่น เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง ในการสร้างภาคีเครือข่ายดำเนินโครงการอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนมีการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรให้มีความสามารถในการใช้เครื่องมือ สื่อ เทคโนโลยี เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ

3. ด้านกระบวนการดำเนินงาน ผู้บริหารควรมีการส่งเสริมให้คณะทำงานมีการวิเคราะห์และประเมินผลระหว่างการทำงาน และนำผลการประเมินมาพัฒนางานอย่างต่อเนื่อง มีการประชุมวางแผนการดำเนินงาน ได้แก่ การวางแผนกลยุทธ์ การจัดทำแผนงานโครงการและรายงานผลการดำเนินงานโครงการทุกภาคเรียนอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานในแต่ละกิจกรรมให้มีความเหมาะสม

4. ด้านผลผลิต ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา ควรมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ และเลือกใช้สื่อเทคโนโลยีสมัยใหม่อย่างรู้เท่าทันและรู้คุณค่า รวมทั้งปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงบรรยากาศสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนการสอนที่สอดแทรกการส่งเสริมผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศด้านวิชาการ โดยการสอดแทรกในกลุ่มสาระการเรียนรู้ ให้มีความใกล้เคียงกับสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ปัจจุบัน เพื่อพัฒนาและเสริมสร้างให้ผู้เรียนสามารถอยู่ในสังคมปัจจุบันได้อย่างปลอดภัยและมีความสุข

ข้อเสนอแนะสำหรับการประเมินครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษารูปแบบการพัฒนาผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศด้านวิชาการ โรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์
2. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของโครงการส่งเสริมผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศด้านวิชาการ โรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์
3. ควรมีการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อความสำเร็จของโครงการส่งเสริมผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศด้านวิชาการโรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม

(ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545. กรุงเทพมหานคร: อรุณสภา.

จันทร์ธานี สงวนนาม. (2553). ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารสถานศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 3).

นนทบุรี : บุ๊คพอยท์.

ธีระ รุญเจริญ. (2553). ความเป็นมืออาชีพในการจัดและบริหารการศึกษายุคปฏิรูปการศึกษา

(ฉบับปรับปรุง) เพื่อปฏิรูปตรวจสอบและประเมินภายนอกรอบสาม. กรุงเทพฯ : ข้าวฟ่าง.

สถาบันวิจัยเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา. (2563). 5 สถานการณ์การศึกษาไทยที่ควรรู้

เพื่อเป้าหมายการศึกษาที่ยั่งยืน. เข้าถึงได้จาก <https://research.eef.or.th/5->

สถานการณ์การศึกษาไทยที่/.

สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2559). สรุปสาระสำคัญแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

แห่งชาติ ฉบับที่สิบสอง พ.ศ. 2560-2564. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและ

สังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579. กรุงเทพฯ :

พริกหวานกราฟฟิค.

Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities.

Educational and Psychological Measurement, 30(3), pp. 607-610.

Stufflebeam. D. L. (1983). The CIPP model for program evaluation. n.p.

_____. (1989). A National Study Education Evaluation and Decision

Making. Bloomington: n.p.